

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

.....

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

91/263/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 29. april 1991 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse

1

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 29. april 1991

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teleterminaludstyr samt
gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse

(91/263/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Euro-
pæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved direktiv 86/361/EØF ⁽⁴⁾ gennemførtes første fase af
den gensidige anerkendelse af typegodkendelse af teletermi-
naludstyr; artikel 9 indeholdt bestemmelser om en senere
fase med fuld gensidig anerkendelse af typegodkendelse af
terminaludstyr;

i beslutning 87/95/EØF ⁽⁵⁾ fastsættes det, hvilke foran-
staltninger der skal gennemføres for at fremme standar-

diseringen i Europa og for at udarbejde og gennemføre
standarder inden for informationsteknologi og telekommu-
nikation;

Kommissionen har udgivet en grønbog om etablering af et
fælles marked for teletjenester og -udstyr, hvori det fore-
slås, at gennemførelsen af den fulde gensidige anerkendelse
af typegodkendelser fremskyndes, da dette er af afgørende
betydning for etablering af et konkurrenceorienteret
EF-dækkende terminalmarked;

Rådet understreger i sin resolution af 30. juni 1988 om
etablering af et fælles marked for teletjenester og -udstyr
inden 1992 ⁽⁶⁾, at en hovedmålsætning inden for telekom-
munikationspolitikken er fuld gensidig anerkendelse af
typegodkendelse af terminaludstyr på grundlag af fælles
europæiske overensstemmelsesspecifikationer, som udar-
bejdes så hurtigt som muligt;

terminaludstyrssektoren udgør en vigtig del af telekommu-
nikationsindustrien, der i selv er en af de betydeligste
industri sektorer i Fællesskabets økonomi;

harmoniseringen af markedsføringen af teleterminaludstyr
åbner mulighed for, at der kan gennemføres et åbent
enhedsmarked;

⁽¹⁾ EFT nr. C 211 af 17. 8. 1989, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. C 113 af 7. 5. 1990, s. 91, og EFT nr. C 19 af
28. 1. 1991, s. 88.

⁽³⁾ EFT nr. C 329 af 30. 12. 1989, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 217 af 5. 8. 1986, s. 21.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 36 af 7. 2. 1987, s. 31.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 257 af 4. 10. 1988, s. 1.

en reel tilsvarende adgang for europæiske fabrikanter til tredjelandes markeder skal helst opnås ved multilaterale forhandlinger inden for GATT, selv om bilaterale samtaler mellem Fællesskabet og tredjelande også kan bidrage til denne proces;

Rådets resolution af 7. maj 1985 indeholder bestemmelser om en ny metode i forbindelse med teknisk harmonisering og standarder ⁽¹⁾;

dette direktivs anvendelsesområde bør baseres på en generel definition af udtrykket »terminaludstyr«, således at der bliver mulighed for en teknisk produktudvikling;

som undtagelse fra en af de grundlæggende EF-regler, nemlig princippet om frie varebevægelser, er det i fællesskabsbestemmelserne i deres nuværende udformning fastsat, at hindringer for samhandelen mellem medlemsstaterne, der skyldes forskelle i de nationale lovgivninger vedrørende markedsføring af produkter, må accepteres, når dette anses som nødvendigt for at tilgodese ufravigelige krav; harmoniseringen af lovgivningerne skal derfor i dette tilfælde kun omfatte de forskrifter, der er nødvendige for at opfylde de væsentlige krav i forbindelse med terminaludstyr; disse krav skal afløse de pågældende nationale forskrifter, fordi de er væsentlige;

de væsentlige krav skal opfyldes for at varetage hensynet til almenvellet; disse krav skal være så fleksible, at der kan tages hensyn til det teknologiske stade på fremstillings-tidspunktet samt de økonomiske forhold;

Rådets direktiv 73/23/EØF af 19. februar 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser ⁽²⁾ og Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ⁽³⁾, ændret ved direktiv 88/182/EØF ⁽⁴⁾, gælder bl.a. på områderne for telekommunikations- og informationsteknologi;

Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektro-

magnetisk kompatibilitet ⁽⁵⁾ gælder bl.a. på områderne for telekommunikations- og informationsteknologi; bestemmelserne i direktiv 89/336/EØF om definitionen af teleterminaludstyr og om fremgangsmåderne for vurderingen af sådant udstyrs overensstemmelse bør imidlertid udgå;

hvad angår de væsentlige krav og for at gøre det lettere for fabrikanterne at godtgøre, at disse krav er overholdt, bør der på europæisk niveau foreligge harmoniserede standarder for at sikre den almene interesse i terminaludstyrs konstruktion og fremstilling og for at muliggøre kontrol med, at disse krav er overholdt; sådanne harmoniserede europæiske standarder, der udarbejdes af privatretlige organer, bør bevare deres ikke-bindende status; i denne forbindelse anerkendes Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (Cenelec) og Det Europæiske Institut for Standardisering inden for Telekommunikationssektoren (ETSI) som organer med beføjelse til at vedtage harmoniserede standarder; i dette direktiv forstås ved en harmoniseret standard en teknisk specifikation (europæisk standard eller harmoniseringsdokument), som er vedtaget af et af disse organer efter mandat fra Kommissionen i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 83/189/EØF samt i henhold til ovennævnte generelle retningslinjer;

hvad angår de væsentlige krav for, hvorledes udstyr skal kunne fungere sammen med offentlige telenet, og i begrundede tilfælde gennem sådanne net, er det generelt kun muligt at opfylde sådanne krav ved anvendelse af entydige tekniske løsninger; disse løsninger skal derfor være bindende;

forslag til fælles tekniske forskrifter udarbejdes i almindelighed på basis af harmoniserede standarder og, for at sikre passende teknisk koordinering på et bredt europæisk grundlag, på basis af yderligere konsultationer, især med Komitéen for Anvendelse af Regler inden for Telekommunikationssektoren (TRAC), nedsat af medlemmer af Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT) i et aftalememorandum undertegnet i 1991;

det er af afgørende betydning at sikre, at de bemyndigede organer er af høj standard i hele Fællesskabet og opfylder minimumskriterier om kompetence, uvildighed samt økonomisk og anden uafhængighed af kunderne;

der bør nedsættes et udvalg, som skal omfatte de parter, der er direkte involveret i dette direktivs gennemførelse,

⁽¹⁾ EFT nr. C 136 af 4. 6. 1985, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 77 af 26. 3. 1973, s. 29.

⁽³⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 81 af 26. 3. 1988, s. 75.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 139 af 23. 5. 1989, s. 19.

herunder de nationale organer, som udpeges til at certificere overensstemmelsen; udvalget skal bistå Kommissionen med at udføre de opgaver, Kommissionen pålægges i dette direktiv; repræsentanter for teleselskaberne, brugerne, forbrugerne, fabrikkerne, tjenesteydere og fagforeningerne bør have ret til at blive hørt;

det ansvar, som medlemsstaterne har på deres eget område for sikkerhed, sundhed og andre aspekter, der omfattes af de væsentlige krav, bør anerkendes i en beskyttelsesklause vedrørende passende beskyttelsesprocedurer på EF-plan;

træffes der beslutning i medfør af dette direktiv, skal den, som beslutningen er rettet til, underrettes om årsagerne hertil og om foreliggende klagemuligheder;

foranstaltninger med henblik på gradvis etablering af det indre marked skal vedtages i løbet af perioden indtil den 31. december 1992; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Anvendelsesområde, markedsføring og fri omsætning

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på teleterminaludstyr.
2. I dette direktiv forstås ved:
 - »offentlige telenet« den offentlige telekommunikationsinfrastruktur, der giver mulighed for at transmittere signaler mellem bestemte nettermineringspunkter ved hjælp af trådforbindelse, radiobølger, optiske medier eller andre elektromagnetiske midler
 - »teleterminaludstyr« udstyr, der er bestemt til at blive tilsluttet det offentlige telenet, dvs. til
 - a) direkte at blive tilsluttet et termineringspunkt i et offentligt telenet, eller
 - b) at kunne fungere sammen med et offentligt telenet ved direkte eller indirekte tilslutning til et termineringspunkt i et offentligt telenet

med henblik på at sende, behandle eller modtage informationer.

Tilslutningssystemet kan være et kabelsystem, radiosystem, optisk system eller et andet elektromagnetisk system

- »teknisk specifikation« en specifikation, der indeholdes i et dokument, som fastlægger karakteristika for et produkt, som f. eks. kvalitet, brugsegenskaber, sikkerhed, dimensioner, herunder terminologiske forskrifter for varen, symboler, prøvning og prøvningsmetoder, emballering, mærkning og etikettering
- »standard« en teknisk specifikation, som er vedtaget af et anerkendt standardiseringsorgan til gentagen eller konstant anvendelse, men hvis overholdelse ikke er obligatorisk.

3. Det formål, udstyret er bestemt til, angives af fabrikanten eller leverandøren. Terminaludstyr som defineret i stk. 2, der anvender et tilslutningssystem, som benytter radiofrekvensspektret, formodes imidlertid at være bestemt til at blive tilsluttet det offentlige telenet.

Artikel 2

1. Uanset artikel 1 skal udstyr, som kan tilsluttes offentlige telenet, men som ikke er bestemt til et sådant formål, være ledsaget af en erklæring fra fabrikanten eller leverandøren, hvortil modellen findes i bilag VIII, og af brugsanvisningen. Når udstyret markedsføres første gang, skal en genpart af denne dokumentation indgives til det bemyndigede organ, jf. artikel 10, stk. 1, i den medlemsstat, hvor denne første markedsføring sker. Desuden skal sådant udstyr være underkastet bestemmelserne i artikel 11, stk. 4.

2. Fabrikanten eller leverandøren skal én gang på anmodning af et bemyndiget organ, jf. artikel 10, stk. 1, på basis af udstyrets relevante tekniske karakteristika, funktion og det markedssegment, det er bestemt til, kunne godtgøre udstyrets anvendelsesformål.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der kun markedsføres og ibrugtages terminaludstyr, der — korrekt installeret og vedligeholdt, samt anvendt til det tilsigtede formål — opfylder kravene i dette direktiv.

2. Medlemsstaterne træffer ligeledes alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at udstyr som nævnt i artikel 2 kun markedsføres og får lov til at blive på markedet, hvis det opfylder kravene i dette direktiv og ikke tilsluttes det offentlige telenet, jf. artikel 1, stk. 2.

3. Medlemsstaterne træffer ligeledes alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at terminaludstyr eller udstyr som nævnt i artikel 2 frakobles det offentlige telenet, hvis det ikke anvendes til det tilsigtede formål. Medlemsstaterne kan desuden træffe alle nødvendige foranstaltninger efter national ret til at hindre, at terminaludstyr, der ikke anvendes i overensstemmelse med det tilsigtede formål, tilsluttes det offentlige telenet.

Artikel 4

Terminaludstyr skal opfylde følgende væsentlige krav:

- a) brugersikkerhed, for så vidt dette krav ikke er indeholdt i direktiv 73/23/EØF
- b) sikkerhed for de ansatte i de selskaber, der driver de offentlige telenet, for så vidt dette krav ikke er indeholdt i direktiv 73/23/EØF
- c) krav om elektromagnetisk kompatibilitet, for så vidt de specifikt gælder terminaludstyr
- d) beskyttelse af det offentlige telenet mod skade
- e) når det er relevant, effektiv anvendelse af radiofrekvensspektrret
- f) terminaludstyret skal kunne fungere sammen med offentligt telenetudstyr hvad angår opkobling, ændring, taksering, opretholdelse og nedkobling af fysiske eller virtuelle forbindelser
- g) terminaludstyret skal kunne fungere sammen med andet terminaludstyr via det offentlige telenet i begrundede tilfælde.

Ved begrundede tilfælde forstås de tilfælde, hvor terminaludstyret understøtter

- i) en reserveret tjeneste efter fællesskabslovgivningen
- eller

- ii) en tjeneste, for hvilken Rådet har besluttet, at den skal dække hele Fællesskabet;

kravene om, at sådant terminaludstyr skal kunne fungere sammen med andet terminaludstyr, fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 14.

Derudover kan Kommissionen efter høring af repræsentanter for de organer, der er nævnt i artikel 13, stk. 3, og under behørig hensyntagen til resultatet af denne høring, foreslå, at dette væsentlige krav anerkendes som berettiget for andet terminaludstyr efter fremgangsmåden i artikel 14.

Artikel 5

Medlemsstaterne må ikke hindre, at terminaludstyr, som opfylder dette direktivs bestemmelser, markedsføres, omsættes og anvendes på deres område.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne skal forudsætte, at de væsentlige krav, jf. artikel 4, litra a) og b), er opfyldt for så vidt angår terminaludstyr, som opfylder de nationale standarder, der gennemfører de relevante harmoniserede standarder, hvis referencer er blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Medlemsstaterne offentliggør sådanne nationale standarders referencer.

2. Kommissionen vedtager efter fremgangsmåden i artikel 14:

- som et første skridt bestemmelser til klarlæggelse af, hvilken type terminaludstyr der skal omfattes af fælles tekniske forskrifter, samt den dertil hørende erklæring om anvendelsesområdet for disse forskrifter med henblik på deres fremsendelse til vedkommende standardiseringsorganer
- som andet skridt de tilsvarende harmoniserede standarder eller dele deraf, når vedkommende standardiseringsorganer har udarbejdet disse, til gennemførelse af de væsentlige krav, jf. artikel 4, litra c) til g), som skal ændres til bindende fælles tekniske forskrifter, hvis referencer skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 7

Finder en medlemsstat eller Kommissionen, at de harmoniserede standarder, jf. artikel 6, ikke fuldt ud opfylder de

væsentlige krav, jf. artikel 4, eller overskrider disse, indbringer Kommissionen eller medlemsstaten sagen for det udvalg, der er nævnt i artikel 13, i det følgende benævnt »udvalget«, og redegør for årsagerne hertil. Udvalget afgiver hurtigst muligt udtalelse.

På baggrund af udvalgets udtalelse og efter høring af det stående udvalg, der er nedsat ved direktiv 83/189/EØF, meddeler Kommissionen medlemsstaterne, om det er nødvendigt at lade referencerne til disse standarder og andre tilknyttede tekniske forskrifter udgå af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, og den træffer de nødvendige foranstaltninger til at korrigere mangler i standarderne.

Artikel 8

1. Konstaterer en medlemsstat, at terminaludstyr, der er mærket som anført i kapitel III, ikke opfylder de relevante væsentlige krav, når det anvendes korrekt og til det af fabrikanten tilsigtede formål, skal den træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik på, at sådanne produkter trækkes tilbage fra markedet, eller at deres markedsføring forbydes eller begrænses.

Medlemsstaten underretter straks Kommissionen om sådanne foranstaltninger og anfører grundene til beslutningen, herunder særligt om produktet ikke opfylder de væsentlige krav på grund af:

- a) ukorrekt anvendelse af de harmoniserede standarder eller fælles tekniske forskrifter, jf. artikel 6
- b) mangler ved selve de harmoniserede standarder eller fælles tekniske forskrifter, jf. artikel 6.

2. Kommissionen holder hurtigst muligt samråd med de berørte parter. Hvis Kommissionen efter dette samråd finder, at en foranstaltning efter stk. 1 er berettiget, giver den straks den medlemsstat, som har truffet foranstaltningen, samt de øvrige medlemsstater underretning herom. Hvis den i stk. 1 nævnte beslutning begrundes med, at der er mangler ved de harmoniserede standarder eller fælles tekniske forskrifter, forelægger Kommissionen efter høring af de berørte parter sagen for udvalget inden to måneder, hvis den medlemsstat, der har truffet foranstaltningerne, har til hensigt at opretholde dem, og indleder procedurerne efter artikel 7.

3. Hvis terminaludstyr, der ikke opfylder de relevante væsentlige krav, er forsynet med EF-mærket, træffer den kompetente medlemsstat de fornødne foranstaltninger over

for den, der har påsat mærket, og underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

4. Kommissionen holder medlemsstaterne underrettet om forløbet og resultatet af denne procedure.

KAPITEL II

Overensstemmelsesvurdering

Artikel 9

1. Fabrikanten eller dennes repræsentant, der er etableret i Fællesskabet, kan vælge, om terminaludstyr skal underkastes en EF-typeafprøvning, jf. bilag I, eller en EF-overensstemmelseserklæring, jf. bilag IV.

2. I forbindelse med EF-typeafprøvning, jf. bilag I, skal der afgives en erklæring efter procedurerne i bilag II eller III for EF-overensstemmelseserklæringer.

3. Dokumenter og korrespondance vedrørende de procedurer, der henvises til i denne artikel, skal udfærdiges på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor den nævnte procedure gennemføres, eller på et sprog, som det bemyndigede organ kan acceptere.

4. Artikel 10, stk. 4, i direktiv 89/336/EØF udgår.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de organer, der er etableret i Fællesskabet, og som de har udpeget til at udføre certificering, produktkontrol og dertil knyttede kontrolopgaver som led i procedurerne i artikel 9, samt om disse organers identifikationsmærker. Medlemsstaterne skal anvende minimumskriterierne i bilag V ved udpegelsen af sådanne organer. Organer, der opfylder de kriterier, som er fastsat i de relevante harmoniserede standarder, formodes at opfylde kriterierne i bilag V.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de prøvningslaboratorier, der er etableret i Fællesskabet, og som de har udpeget til at udføre prøvninger som led i procedurerne i artikel 9. De bemyndigede organer anvender de kriterier, som er fastsat i de pågældende dele af de

relevante harmoniserede standarder, ved udpegelsen af sådanne laboratorier.

3. Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en liste over, hvilke organer der er bemyndiget, og en liste over prøvningslaboratorier og hvilke opgaver de er udpeget til at udføre, og sikrer, at listen ajourføres.

4. En medlemsstat, som har udpeget et bemyndiget organ eller et prøvningslaboratorium efter stk. 1 eller 2, skal annullere udpegelsen, hvis det bemyndigede organ eller prøvningslaboratoriet ikke længere opfylder de relevante kriterier for udpegelse. Den underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og trækker underretningen tilbage. Hvis en medlemsstat eller Kommissionen finder, at et bemyndiget organ eller et prøvningslaboratorium, som er udpeget af en medlemsstat, ikke opfylder de relevante kriterier, forelægges sagen for det i artikel 13 nævnte udvalg, som afgiver udtalelse inden tre måneder; på baggrund af udvalgets udtalelse underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat om enhver ændring, som er nødvendig, for at det bemyndigede organ eller prøvningslaboratoriet kan bevare deres anerkendte status.

5. For at det lettere at konstatere om terminaludstyr opfylder de tekniske forskrifter og standarder, skal de bemyndigede organer anerkende dokumentation udstedt af relevante organer i tredjelande, når der mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland er indgået aftaler herom på grundlag af forhandlingsresultater, der er tilfredsstillende for begge parter.

6. Når de bemyndigede organer, jf. artikel 10, stk. 1, udsteder en EF-typeafprøvningsattest, jf. bilag I, efterfulgt af det relevante dokument, jf. bilag II eller III, eller en afgørelse om kvalitetsstyringsvurdering, jf. bilag IV, udsteder de samtidig en administrativ godkendelse af, at det pågældende terminaludstyr må tilsluttes det offentlige telenet.

KAPITEL III

EF-overensstemmelsesmærke og påskrifter

Artikel 11

1. Terminaludstyr, som er i overensstemmelse med dette direktiv, mærkes med EF-mærket, der består af »CE«-sigelen, efterfulgt af identifikationssymbolet for det ansvarlige bemyndigede organ og et symbol, der angiver, at udstyret

er bestemt og egnet til at blive tilsluttet det offentlige telenet. EF-mærket og disse to symboler er vist i bilag VI.

2. Det forbudt at anbringe mærker, der kan forveksles med overensstemmelsesmærkerne i bilag VI.

3. Terminaludstyr skal af fabrikanten identificeres ved hjælp af type-, parti- og/eller serienumre og navnet på den fabrikant og/eller leverandør, der ansvarlig for dets markedsføring.

4. Fabrikanter eller leverandører af udstyr, som markedsfører udstyr som nævnt i artikel 2, skal anbringe mærket i bilag VII efter EF-mærket og på en sådan måde, at det visuelt udgør en integrerende del af den samlede mærkning.

Artikel 12

Hvis det konstateres, at den i artikel 11, stk. 1, nævnte mærkning er foretaget på terminaludstyr,

— som ikke er i overensstemmelse med en godkendt type

— som er i overensstemmelse med en godkendt type, som ikke opfylder de væsentlige krav til det pågældende udstyr

eller hvis fabrikanten ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler ham efter den relevante EF-overensstemmelseserklæring,

tilbagetrækker det bemyndigede organ, EF-typeafprøvningsattesten, jf. bilag I, EF-kvalitetssystemgodkendelsen, jf. bilag III, eller EF-kvalitetssystemgodkendelsen, jf. bilag IV, uanset hvad der måtte blive besluttet i medfør af artikel 8.

KAPITEL IV

Udvalget

Artikel 13

1. Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand. Udvalget benævnes Godkendelsesudvalget for Terminaludstyr (ACTE).

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som

formanden kan fastsætte under hensyntagen til de pågældende spørgsmåls hastende karakter, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

3. Kommissionen hører periodisk repræsentanterne for teleselskaberne, brugerne, forbrugerne, fabrikkerne, tjenesteudbydere og fagforeningerne og underretter udvalget om resultatet heraf med henblik på at tage behørigt hensyn hertil.

Artikel 14

1. Uanset artikel 13, stk. 1 og 2, skal nedenstående fremgangsmåde anvendes på spørgsmål, der er omfattet af artikel 4, litra g), og artikel 6, stk. 2.

2. Kommissionens repræsentant forelægger det udvalg, der er nedsat ved artikel 13, et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes, jf. artikel 4, litra g), og artikel 6, stk. 2. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

4. Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

KAPITEL V

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 15

Hvert andet år udarbejder Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv, herunder de fremskridt, som er gjort med udarbejdelsen af de relevante harmoniserede standarder og disses omdannelse til tekniske specifikationer, samt ethvert problem, som er opstået under gennemførelsen. Rapporten skal også redegøre for udvalgets virksomhed og vurdere de fremskridt, som er gjort henimod et åbent og frit marked for terminaludstyr på fællesskabsplan i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 4.

Artikel 16

1. Direktiv 86/361/EØF ophæves med virkning fra den 6. november 1992. Henvisninger til det ophævede direktiv skal anses som henvisninger til nærværende direktiv.

2. Uanset stk. 1 og artikel 10, stk. 2, kan medlemsstaterne udpege sådanne organer, der er bemyndiget efter direktiv 86/361/EØF, til prøvningslaboratorier uden at anvende kriterierne i artikel 10, stk. 2, i en periode på 18 måneder efter den dato, hvor direktiv 86/361/EØF faktisk ophæves under forudsætning af, at disse laboratorier fortsat opfylder de kriterier, på grundlag af hvilke de blev bemyndiget.

3. Uanset stk. 1 kan enhver typegodkendelse, som medlemsstaterne har meddelt i overensstemmelse med direktiv 86/361/EØF, forblive gyldig efter medlemsstaternes lovgivning i henhold til de gyldighedskriterier, der gælder for den oprindelige godkendelse.

4. Uanset stk. 1 skal foranstaltninger, der er vedtaget efter direktiv 86/361/EØF, forelægges udvalget efter fremgangsmåden i artikel 14 med henblik på eventuel omdannelse til fælles tekniske forskrifter.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv senest den 6. november 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 18

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 1991.

På Rådets vegne

R. GOEBBELS

Formand

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

BILAG I

EF-TYPEAFPRØVNING

1. EF-typeafprøvningen er den del af proceduren, hvorved et bemyndiget organ konstaterer og attesterer, at terminaludstyr, som er repræsentativt for den planlagte produktion, opfylder de krav i direktivet, der gælder for det.
2. Anmodning om EF-typeafprøvninger indgives af fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant til et bemyndiget organ efter eget valg.

Anmodningen skal omfatte:

- fabrikantens navn og adresse og, hvis anmodningen indgives af den pågældendes repræsentant, desuden dennes navn og adresse
- en skriftlig erklæring om, at den samme anmodning ikke er indgivet til et andet bemyndiget organ
- den tekniske dokumentation, jf. punkt 3.

Ansøgeren stiller et repræsentativt eksemplar af den pågældende produktion, i det følgende benævnt »type«⁽¹⁾, til rådighed for det bemyndigede organ. Det bemyndigede organ kan anmode om yderligere eksemplarer, hvis afprøvningsprogrammet nødvendiggør det.

3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere, om produktet opfylder de væsentlige krav, der gælder for det. Den skal i det omfang, det er relevant for en sådan vurdering, omfatte produktets konstruktion, fremstilling og funktion.

Den tekniske dokumentation skal eksempelvis indeholde følgende oplysninger, for så vidt som de er relevante for vurderingen:

- en generel beskrivelse af typen, der er tilstrækkelig til at identificere produktet, fortrinsvis ved hjælp af fotografier
- konstruktionstegninger og fremstillingstegninger samt lister over komponenter, delmontager, kredsløb osv.
- de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og lister og produktets funktion
- en liste over de standarder, der omhandles i artikel 6, og som helt eller delvis finder anvendelse, samt beskrivelse af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde direktivets væsentlige krav i de tilfælde, hvor de i artikel 6, stk. 1, nævnte standarder ikke er anvendt
- resultatet af udførte forsøg, osv.
- prøvningsrapporter
- anbefalet brugerinformation eller instruktionsbog.

4. Det bemyndigede organ

- 4.1. undersøger den tekniske dokumentation, kontrollerer, at typen er fremstillet i overensstemmelse med denne, og fastslår, hvilke elementer der er konstrueret i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de i artikel 6, stk. 1, nævnte standarder, samt hvilke elementer der er konstrueret, uden at de relevante bestemmelser i disse standarder er blevet anvendt
- 4.2. gennemfører eller lader gennemføre de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om fabrikantens løsninger opfylder de væsentlige krav i direktivet, der er nævnt i artikel 4, litra a) og b)

⁽¹⁾ En type kan dække flere forskellige varianter af produktet, hvis forskellen mellem varianterne ikke berører sikkerhedsniveauet og de øvrige krav til produktets ydeevne.

- 4.3. gennemfører eller lader gennemføre de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om typen opfylder de relevante fælles tekniske forskrifter, der omhandles i artikel 6, stk. 2
- 4.4. aftaler med ansøgeren, hvor undersøgelserne og de nødvendige prøvninger skal gennemføres.
5. Når det konstateres, at typen opfylder direktivets bestemmelser, udsteder det bemyndigede organ en EF-typeafprøvningsattest til ansøgeren. Attesten skal indeholde fabrikantens navn og adresse, undersøgelsens resultater, betingelserne for dens gyldighed samt de nødvendige data til identificering af den godkendte type.

En oversigt over de relevante dele af den tekniske dokumentation vedlægges attesten, og en kopi heraf opbevares af det bemyndigede organ.
6. Ansøgeren skal holde det bemyndigede organ, som opbevarer den tekniske dokumentation vedrørende EF-typeafprøvningsattesten, underrettet om enhver ændring af det godkendte produkt; ændringerne skal ligeledes godkendes, hvis de kan påvirke overensstemmelsen med de væsentlige krav eller de foreskrevne betingelser for anvendelse af produktet. Denne tillægsgodkendelse gives i form af en tilføjelse til den oprindelige EF-typeafprøvningsattest.
7. Hvert bemyndiget organ meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte EF-typeafprøvningsattester og udstedte eller tilbagekaldte tillægsgodkendelser.
8. De øvrige bemyndigede organer kan indhente kopi af EF-typeafprøvningsattesterne og/eller tillægsgodkendelserne. Bilagene til attesterne stilles til de øvrige bemyndigede organers rådighed.
9. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal overfor den tekniske dokumentation tillige opbevare en kopi af EF-typeafprøvningsattesten og evt. tillæg til denne i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet.

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler pligten til at holde den tekniske dokumentation til rådighed den person, som er ansvarlig for markedsføringen af produktet i Fællesskabet.

BILAG II

TYPEOVERENSSTEMMELSE

1. Typeoverensstemmelsen er den del af proceduren, hvorved fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant garanterer og erklærer, at de pågældende produkter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Fabrikanten anbringer de mærker, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig typeoverensstemmelseserklæring.
2. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at fremstillingsprocessen sikrer, at de fremstillede produkter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og med de krav i direktivet, der gælder for dem.
3. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal opbevare en kopi af overensstemmelseserklæringen i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet.

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler pligten til at holde typeoverensstemmelseserklæringen til rådighed den person, som er ansvarlig for markedsføringen af produktet i Fællesskabet.

4. Et bemyndiget organ efter fabrikantens valg foretager eller lader foretage kontrol af produkterne med skiftende mellemrum. Det bemyndigede organ eller en repræsentant for dette udtager på stedet en passende stikprøve til kontrol af de færdige produkter, og der gennemføres de fornødne prøvninger for at kontrollere, om produkterne opfylder de relevante krav i direktivet. Opfylder et eller flere produkter ikke kravene, træffer det bemyndigede organ de nødvendige foranstaltninger.

BILAG III

KVALITETSSTYRING AF PRODUKTIONEN

1. Kvalitetsstyringen af produktionen er den del af proceduren, hvorved en fabrikant, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende produkter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Fabrikanten anbringer de mærker, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig typeoverensstemmelseserklæring.
2. Fabrikanten skal anvende et godkendt kvalitetssystem for produktion, endelig produktkontrol og prøvning som beskrevet i punkt 3 og er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.
3. **Kvalitetssystem**
- 3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetssystemet for de pågældende produkter til et bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle oplysninger, der er relevante for den planlagte produktkategori
- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
- i givet fald den tekniske dokumentation for den godkendte type og en kopi af EF-typeafprøvningsattesten.

- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre, at produkterne er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten samt med de krav i direktivet, der gælder for dem.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Redegørelsen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til produktkvalitet
- fremstillingsprocesser, teknikker vedrørende kvalitetskontrol og -styring samt de systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt
- de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter fremstillingen, og den hyppighed, hvormed dette sker
- kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter og prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer mv.
- hvordan det kontrolleres, at den krævede produktkvalitet er opnået, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

- 3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetssystemerne anvender den harmoniserede standard på området ⁽¹⁾.

Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende produktteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen skal meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

⁽¹⁾ Denne harmoniserede standard er EN 29002 om nødvendigt suppleret for at tage højde for egenarten af de produkter, som den anvendes på.

- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetssystemet, om enhver påtænkt ændring af kvalitetssystemet.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten afgørelsen. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

4. Kontrol på det bemyndigede organs ansvar

- 4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetssystem.
- 4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at inspicere produktions-, kontrol-, prøvnings- samt oplagingsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder
- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
 - kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer mv.
- 4.3. Det bemyndigede organ skal gennemføre kontrolbesøg med rimelige mellemrum for at sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetssystemet; det udsteder en kontrolrapport til fabrikanten.
- 4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det bemyndigede organ foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetssystemet fungerer hensigtsmæssigt. Det bemyndigede organ udsteder en besøgsrapport og i givet fald en prøvningsrapport til fabrikanten.
5. Fabrikanten skal i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet kunne forelægge de nationale myndigheder:
- den i punkt 3.1, andet led, omhandlede dokumentation
 - de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede meddelelser om ændringer
 - de i punkt 3.4, fjerde afsnit, og punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.
6. Hvert af de bemyndigede organer, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, stiller relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetssystemer til rådighed for de øvrige bemyndigede organer, der er omhandlet i nævnte artikel.

BILAG IV

FULD KVALITETSSTYRING

1. Fuld kvalitetsstyring er den procedure, hvorved en fabrikant, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende produkter opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Fabrikanten anbringer de mærker, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring.

2. Fabrikanten anvender et godkendt kvalitetssystem for konstruktion, fremstilling, endelig produktkontrol og prøvning som beskrevet i punkt 3 og er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.

3. Kvalitetssystem

3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetssystemet til et bemyndiget organ.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle relevante oplysninger om de planlagte produkter
- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet

3.2. Kvalitetssystemet skal sikre, at produkterne opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanter har taget hensyn til, skal dokumenteres på systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetssystemet skal sikre, at kvalitetspolitik og -procedurer, såsom kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og registre fortolkes ens.

Redegørelsen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til konstruktions- og produktkvalitet
- de tekniske specifikationer, herunder de harmoniserede standarder og tekniske forskrifter samt relevante prøvningsspecifikationer, der vil blive anvendt, samt hvis de i artikel 6, stk. 1, omhandlede standarder ikke anvendes fuldt ud, hvordan det sikres, at de væsentlige krav i direktivet, der gælder for produkterne, vil blive opfyldt
- de teknikker til konstruktionskontrol og -verifikation samt de processer og systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt ved konstruktionen af produkterne, for så vidt angår den pågældende produktkategori
- de tilsvarende teknikker for fremstilling, kvalitetskontrol og kvalitetsstyring samt de systematiske fremgangsmåder og foranstaltninger, der vil blive anvendt
- de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter produktionen, og den hyppighed, hvormed dette sker, samt resultaterne af de prøvninger, der er udført før produktionen, når det er relevant
- hvordan det sikres, at prøvnings- og undersøgelsesfaciliteterne er i overensstemmelse med de relevante krav for gennemførelse af den nødvendige prøvning
- kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter og prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer mv.
- hvordan det verificeres, at den krævede konstruktions- og produktkvalitet er opnået, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetssystemerne anvender den relevante harmoniserede standard ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Denne harmoniserede standard er EN 29001 om nødvendigt suppleret med henblik på at tage højde for egenarten af de produkter, som den anvendes på.

Det bemyndigede organ vurderer navnlig, om kvalitetskontrollsystemet sikrer produkternes overensstemmelse med direktivets krav på baggrund af den relevante dokumentation, der leveres i henhold til punkt 3.1 og 3.2, herunder, når det er relevant, prøvningsresultater leveret af fabrikanten.

Vurderingsholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende produktteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen skal meddeles til fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetssystemet, om enhver påtænkt ændring af dette.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten afgørelsen. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

4. EF-kontrol på det bemyndigede organs ansvar

- 4.1. Formålet med EF-kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetssystem.

- 4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at kontrollere konstruktions-, produktions-, kontrol- og prøvnings- samt oplagringsfaciliteterne og skal give det alle nødvendige oplysninger, herunder

- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
- kvalitetsregistreringer i henhold til konstruktionsdelen i kvalitetssystemet, såsom resultater af analyser, beregninger, prøvninger mv.
- kvalitetsregistreringer i henhold til produktionsdelen i kvalitetssystemet, såsom kontrolrapporter samt prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer mv.

- 4.3. Det bemyndigede organ skal gennemføre kontrolbesøg med rimelige mellemrum for at sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetssystemet, og udarbejde en kontrolrapport til fabrikanten.

- 4.4. Det bemyndigede organ kan desuden aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det bemyndigede organ om nødvendigt foretage eller få foretaget prøvninger for at kontrollere, om kvalitetssystemet fungerer tilfredsstillende. Det udsteder en besøgsrapport og, i givet fald, en prøvningsrapport til fabrikanten.

5. Fabrikanten skal i et tidsrum på mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet kunne forelægge de nationale myndigheder:

- den i punkt 3.1, andet led, omhandlede dokumentation
- de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede meddelelser om ændringer
- de i punkt 3.4, sidste afsnit, 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.

6. Hvert af de bemyndigede organer, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, stiller relevante oplysninger om udstedte eller tilbageholdte godkendelser af kvalitetssystemer, herunder henvisninger til de(t) pågældende produkt(er), til rådighed for de øvrige bemyndigede organer, der er omhandlet artikel 10, stk. 1.

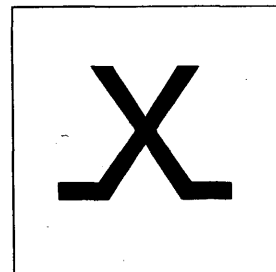
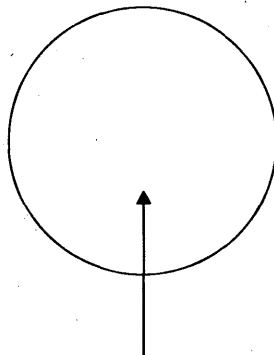
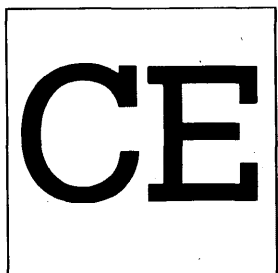
BILAG V

MINIMUMSKRITERIER, SOM MEDLEMSSTATERNE SKAL LÆGGE TIL GRUND VED UDPEGELSE AF BEMYNDIGEDE ORGANER I HENHOLD TIL ARTIKEL 10, STK. 1

1. Det bemyndigede organ, dets leder og det personale, som skal udføre de opgaver, som det bemyndigede organ har fået pålagt at gennemføre, må hverken være konstruktør, fabrikant, leverandør eller være beskæftiget med montage af terminaludstyr eller være netoperator eller tjenesteudbyder eller nogen af disse personers repræsentant. De må hverken deltage direkte i konstruktion, fabrikation, salg eller vedligeholdelse af terminaludstyr eller repræsentere de parter, der er beskæftiget med disse aktiviteter. Dette udelukker ikke, at der kan udveksles tekniske oplysninger mellem fabrikant og det bemyndigede organ.
2. Det bemyndigede organ og dets personale skal udføre de opgaver, som det bemyndigede organ har fået pålagt at gennemføre, med faglig integritet og teknisk kompetence på højeste plan og være uafhængigt af enhver form for pression og incitament navnlig af finansiell art, som kan påvirke deres bedømmelse eller kontrolresultater, især fra personer eller grupper af personer, der har interesse i disse resultater.
3. Det bemyndigede organ skal råde over det personale og besidde de faciliteter, som er nødvendige, for at det på fyldestgørende måde kan udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med de opgaver, det er udpeget til at udføre.
4. Det personale, som skal udføre kontrol, skal have:
 - en god teknisk og faglig uddannelse
 - tilstrækkeligt kendskab til de krav, der stilles til de prøvninger eller kontrolbesøg, der udføres, og en tilstrækkelig praktisk erfaring med sådanne prøvninger og kontrolbesøg
 - den nødvendige færdighed i at udarbejde attester, journaler og rapporter, som gengiver kontrolresultaterne.
5. Det skal sikres, at kontrolpersonalet er uafhængigt. Aflønningen af den enkelte ansatte må hverken være afhængig af antallet af prøvninger eller kontrolbesøg eller af disse prøvningers eller kontrolbesøgs resultater.
6. Det bemyndigede organ skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre det privatretlige ansvar dækkes af staten i henhold til nationale retsregler, eller medmindre medlemsstaten selv er direkte ansvarlig.
7. Det bemyndigede organs personale er bundet af tavshedspligt om alt, hvad det får kendskab til under udøvelsen af sin virksomhed (undtagen over for de kompetente administrative myndigheder i den stat, hvor det udøver sin virksomhed) i henhold til dette direktiv eller enhver national retsforskrift udstedt til gennemførelse heraf.

BILAG VI

MÆRKER TIL UDSTYR, JF. ARTIKEL 11, STK. 1

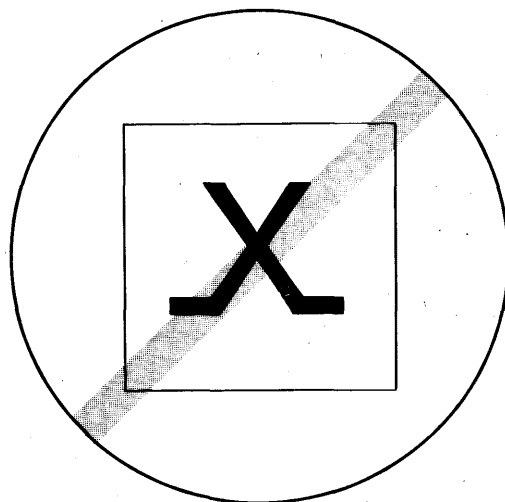

Identifikationssymbol for det bemyndigede organ.

—

BILAG VII

MÆRKER TIL UDSTYR, JF. ARTIKEL 11, STK. 4

—

*BILAG VIII***MODEL TIL ERKLÆRING SOM NÆVNT I ARTIKEL 2, STK. 1**

Fabrikanten/leverandøren ⁽¹⁾.....

.....

erklærer, at ⁽²⁾.....

.....

ikke er beregnet til at blive tilsluttet et offentligt telenet.

Tilslutning af sådant udstyr til et offentligt telenet i Fællesskabets medlemsstater vil være en krænkelse af den nationale lovgivning til gennemførelse af direktiv 91/263/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse.

DATO, STED OG UNDERSKRIFT

⁽¹⁾ Navn og adresse.

⁽²⁾ Angivelse af udstyret.